

kende en saa kraftig Udtalelse og dog ikke følte Mod til en Modsigelse.

»Jeg véd saamænd ikke. Jeg har i det hele ikke saadan nærmere — —«

»Aa, men De vil snart komme tilbage, derom er jeg overbevist! De vil ikke faa Ro paa Dem, før De har faaet Deres Sag ført igennem . . . paa Trods af alle Parykkerne herhjemme! Jeg kender Dem! . . . Egentlig er det vist en udmærket Idé af Dem, saaledes at gøre Dem usynlig en lille Stund og samtidig forøge Deres Indsigt ved Studier i Udlandet. Kunde De blot opnaa en Ansættelse hos et af de store engelske eller franske Ingeniørfirmaer. Det vilde allerede straks vække Opsigt! Og det vilde skaffe Dem en uhyre Autoritet, naar De kommer tilbage. Blackbourn & Gries f. Eks. — Firmaet med de store Bropille-Arbejder, . . . vi har undertiden haft lidt Forretning med det. Men maaske har De allerede andre Planer?«

Per svarede med en undvigende Mumlen.

Der brændte hele Tiden Salomon et Spørgsmaal paa Læben, som han dog ikke fik Dristighed til at udtale, . . . Spørgsmaalet om Rejsesudgifterne. Det var hans Haab endelig her at faa en Lejlighed til at vise Per en af de Tjenester, han var saa længselsfuld efter at yde Folk, paa hvis Talent og Fremtid han troede. Denne Offervillighed var nu ingenlunde blot en Forfængelig-